

велѣлъ ѿ мѣ дали хіладо таланта. Сыромѣхе мѣ рѣкълъ: много ми даде Ѿ царю! Алексѣандръ Ствѣщѣлъ: Цѣрските дѣроче всегда да сѣ много. Подѣръз това выкълъ оучѣтельштѣ си Аристотѣла, ѿ го дарѣлъ: дѣлъ мѣ корѣната на-царѣ Пѣра, ѿ вѣрѣхната дрѣха, 10: хілады таланта златны, ѿ 30: мѣры маргаръ: ѿ така го ѿспратѣлъ да си Ѿтѣде на Македонїа, ѿ мѣ дѣлъ писмо да Ѿлѣмпїада заедно съ безчѣтны дѣроче.

АЛЕКСАНДРЪ НАМИРА СОВРОВИЩЕ.

Прѣоче Аристотѣль Ѿтѣшалъ за Македонїа, ѿ Алексѣандръ Ѿстанѣлъ къ Вавѣлона съ Роксѣндра, ѿ сосъ сѣчката си войска, за да си почѣнатѣ нѣколко время. Заборѣвилъ скрѣвьтѣ на-смѣртѣтѣ си, ѿ бѣлъ вѣселъ цѣлы три мѣсѣцы. Къ Ѿнова время Ѿтѣшалъ ѣдинъ человекъ, ѿ мѣ рѣкълъ: Ѿ царю! азъ гѣнехъ лѣвъ по-край Тѣгаръ рѣкъ, ѿ намѣрохъ много злате: ѿко ѿзволѣвашъ ѣла да го видѣши: Алексѣандръ се засмѣлъ ѿ рѣкълъ: Сѣчкото злате на-Бѣжїата рѣкъ ѣ: ѿко Бѣгъ щѣше да го даде мѣне, дѣкашего, но то ѣ само твоѣ, ѿ ѿдѣ та го земѣ. Тѣѣ Ѿствѣщѣлъ: азъ колкото щѣхъ зѣхъ, ѿ колкото Ѿстана земѣ го на царството си, зацѣ Ѿтѣ това злате много множество ѿма. Алексѣандръ като чѣлъ, вѣсѣдналъ, ѿ Ѿтѣшалъ да го видѣ. Като го видѣлъ зачѣдилсе зацѣто бѣло много, ѿ пѣвелѣлъ на войскаѣта си да го зѣматѣ.